

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

T/ 12486. számú

törvényjavaslat

**Magyarország és a Svájci Államszövetség között a jövedelem- és vagyonadók területén a
kettős adóztatás elkerüléséről szóló, Budapesten, 2013. szeptember 12-én aláírt
Egyezmény kihirdetéséről**

**Előadó: Varga Mihály
nemzetgazdasági miniszter**

Budapest, 2013. szeptember

2013. évi törvény

**Magyarország és a Svájci Államszövetség között a jövedelem- és vagyonadók területén a
kettős adóztatás elkerüléséről szóló, Budapesten, 2013. szeptember 12-én aláírt
Egyezmény kihirdetéséről**

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyarország és a Svájci Államszövetség között a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló, Budapesten, 2013. szeptember 12. napján aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY
MAGYARORSZÁG
ÉS A SVÁJCI ÁLLAMSZÖVETSÉG
KÖZÖTT
A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL
A JÖVEDELEM- ÉS VAGYONADÓK TERÜLETÉN

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

ÉS

A SVÁJCI SZÖVETSÉGI TANÁCS,

attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és vagyonadók területén,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk
SZEMÉLYI HATÁLY

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk
AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai alegysége vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

(a) Magyarország esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó;
- (iii) a telekadó és
- (iv) az építményadó

(a továbbiakban: „magyar adó”);

(b) A Svájci Államszövetség esetében:

a szövetségi, kantonális és kommunális adók a

- (i) jövedelmen (teljes jövedelem, megkeresett jövedelem, tőkejövedelem, ipari és kereskedelmi nyereség, tőkenyereség, és egyéb jövedelemtípusok); és a
- (ii) vagyonon (teljes vagyon, ingó és ingatlan vagyon, vállalkozási eszközök, befizetett tőke és tartalékok, és egyéb vagyontípusok)

(a továbbiakban: „svájci adó”);

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

5. Az Egyezmény hatálya nem terjed ki a lottónyeremények forrásadójára.

3. Cikk ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- (a) (i) a „Magyarország” kifejezés Magyarországnak a nemzetközi joggal összhangban lévő magyar jogszabályok által meghatározott földrajzi területét jelenti;
- (ii) a „Svájc” kifejezés a Svájci Államszövetségnek a nemzetközi joggal összhangban lévő svájci jogszabályok által meghatározott földrajzi területét jelenti;

(b) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

(c) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(d) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(e) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételeével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

(f) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

- (i) Magyarország esetében az adópolitikáért felelős minisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
- (ii) Svájc esetében a Szövetségi Pénzügyminisztérium vezetőjét vagy meghatalmazott képviselőjét;

(g) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:

- (i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;
- (ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

(h) a „nyugdíjprogram” kifejezés magában foglalja bármely, az egyik Szerződő Államban létrehozott tervet, rendszert, alapot, alapítványt, trösztöt és egyéb megállapodást:

- (i) amelyben egy természetes személy nyugdíj-megtakarítási célból vesz részt, vagy amely egy vagy több ilyen alap javára történő jövedelemszerzés céljából működtetett; és
- (ii) amely azon állam által szabályozott és általában mentes a jövedelemadó alól.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismerv alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

(d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetése található.

5. Cikk TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

(b) a fióktelepet;

(c) az irodát;

(d) a gyártelepet;

(e) a műhelyt; és

(f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatok telephelyet keletkeztetnek, de csak ha tizenkét hónapnál tovább tartanak.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzen;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére reklámtevékenységet végezzen, információt szolgáltatson, tudományos kutatást vagy más hasonló, előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytasson;

(f) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által az ezen vállalkozás által gyártott gép vagy berendezés leszállításához kapcsolódóan a másik Szerződő Államban folytatott szerelési vagy beszerelési munkát;

(g) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–f) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, illetve a szabad foglalkozáshoz kapcsolódó ingatlanhasználatból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelyen keresztül fejt ki üzleti tevékenységet. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a telephelynek a 2. bekezdés rendelkezéseinek megfelelően betudható nyereség megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az e cikk és a 23. cikk alkalmazásában, az egyik Szerződő Államban lévő, 1. bekezdésben meghatározott telephelynek betudható nyereségnek azt a nyereséget kell tekinteni, amelyet akkor érhetne el, különösen a vállalkozás más részeivel folytatott ügyleteiben, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, figyelembe véve a vállalkozás által a telephelyen vagy a vállalkozás más részein keresztül elvégzett feladatokat, felhasznált eszközöket és vállalt kockázatokat.

3. Amennyiben az egyik Szerződő Állam a 2. bekezdéssel összhangban megállapítja az egyik Szerződő Állam vállalkozása telephelyének betudható nyereséget, és ennek megfelelően megadóztatja a vállalkozás olyan nyereségét, amely a másik államban adókötelezettség alá esett, a másik Szerződő Állam, a kettős adóztatás elkerülése érdekében a szükséges mértékben megfelelő kiigazítást tesz, amennyiben egyetért az előbb említett állam által tett kiigazítással, ha a másik Szerződő Állam nem ért egyet, a Szerződő Államoknak bármely ebből adódó kettős adóztatást kölcsönös egyetértéssel kell elkerülniük.

4. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk TENGERI, BELVÍZI ÉS LÉGI SZÁLLÍTMÁNYOZÁS

1. Hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetése található.
2. A belvízi szállítmányozásban használt hajók üzemeltetéséből származó jövedelem kizárólag abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetési helye található.
3. Ha egy tengeri vagy belvízi szállítmányozással foglalkozó vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye a hajó fedélzete, abban az esetben a hajó hivatalos kikötőjét kell tekinteni a tényleges üzletvezetés helyének, ennek hiányában azt az államot, amelyben az üzemeltető belföldi illetőségű.
4. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

- (a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
- (b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően

figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

3. A 2. bekezdés rendelkezéseitől eltérően, a vállalkozás illetősége szerinti Szerződő Államnak az ezen vállalkozás által fizetett osztalékot mentesítenie kell az adó alól, ha az osztalék tényleges haszonhúzója:

(a) olyan vállalkozás (kivéve a nem adóköteles személyegyesítő társaságot), amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bír, és legalább 10 százalékos közvetlen részesedéssel rendelkezik az osztalékot fizető vállalkozásban; vagy

(b) nyugdíjprogram; vagy

(c) a másik Szerződő Állam központi bankja.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a 2. és 3. bekezdésben szereplő korlátozások alkalmazási módját.

A 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

5. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészjegyekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból (kivéve a hitelkövetelést) származó jövedelmet, valamint olyan más társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedellel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

6. Az 1., 2. és 3. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy állandó helyhez kapcsolódóan szabad foglalkozást végez és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

7. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk KAMAT

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat vagy egy állandó helyhez kapcsolódóan szabad foglalkozást végez, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

4. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (ideértve a filmalkotást) szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos

formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat vagy egy állandó helyhez kapcsolódóan szabad foglalkozást végez, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

4. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az a nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának része, vagy olyan állandó helyhez köthető ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára másik Szerződő Államban szabad foglalkozás végzése céljából elérhető, beleértve az ilyen telephelynek vagy állandó helynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, belvízi forgalomban üzemeltetett hajók elidegenítéséből, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye szerinti államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól származik, megadóztatható ebben a másik államban. Az előző mondatban foglaltakat nem kell alkalmazni azon jövedelmekre, amelyek:

(a) olyan vállalatok részvényeinek elidegenítéséből származnak, amelyek az egyik Szerződő Állam tőzsdéjén vagy bármely más, az illetékes hatóságok megállapítása szerinti tőzsdén vannak jegyezve; vagy

(b) olyan vállalatok részvényeinek elidegenítéséből származnak, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő olyan ingatlan vagyonból származik, amelyben a vállalkozás az üzleti tevékenységét végzi.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró természetes személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a másik Szerződő Államban rendszeresen rendelkezésére áll egy állandó hely a szabad foglalkozás végzéséhez. Ha rendelkezik ilyen állandó hellyel, az ilyen jövedelem a másik Szerződő Államban is megadóztatható, de csak az állandó helynek betudható jövedelem mértékéig.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk NEM ÖNÁLLÓ MUNKA

1. A 16., 18. és 19. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott pénzügyi évben, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye vagy állandó helye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetési helye található.

16. Cikk IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

17. Cikk MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14., és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti. Az előző mondat rendelkezései nem alkalmazhatóak abban az esetben, ha megállapítható, hogy az előadóművész, sportoló vagy pedig a hozzá szorosan köthető személyek egyike sem részesül közvetlenül ilyen személy jövedelmében.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett, és az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű művésznak vagy sportolónak juttatott jövedelem mentes az adó alól abban a másik Szerződő Államban, amelyikben a művész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet közvetlenül vagy közvetetten, teljesen vagy nagyrészen az elsőként említett állam, politikai alegysége vagy helyi hatósága közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk NYUGDÍJAK

A nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható.

19. cikk KÖZSZOLGÁLAT

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai alegysége vagy helyi hatósága fizet természetes személynek az ezen államnak,

politikai alegységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) ennek az államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik Szerződő Állam, politikai alegysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. Cikk EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy állandó helyhez kapcsolódóan szabad foglalkozást végez, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó helyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően alkalmazni.

22. Cikk VAGYON

1. A 6. cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye üzleti vagyonának részét képezi, vagy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljából rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozó ingó vagyonban testesül meg, megadóztatható ebben a másik államban.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból vagy légi járművekből álló vagyon, és az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetése található.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

23. Cikk A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

(a) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Svájcban, Magyarország a (b) és (c) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól.

(b) Amennyiben egy Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Svájcban, Magyarország megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Svájcban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Svájból származó ilyen jövedelemtételre esik.

(c) Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

2. Svájcban a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

(a) Amennyiben egy Svájcban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, Svájc a (b) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól, azonban ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál azt az adókulcsot alkalmazhatja, ami akkor lenne alkalmazható, ha a mentesített jövedelem vagy vagyon nem került volna mentesítésre. Azonban ezen kivétel csak abban az esetben alkalmazható a 13. cikk 4. bekezdése szerinti nyereségre, ha ezen nyereség után Magyarországon történő tényleges adófizetés igazolásra került.

(b) Amennyiben egy Svájcban belföldi illetőségű személy osztalékjövedelmet kap, amely a 10. cikk rendelkezései alapján Magyarországon megadóztatható, Svájc kérésre kedvezményben részesíti a belföldi illetőségű személyt. A kedvezmény a következőket tartalmazhatja:

(i) az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon a 10. cikk rendelkezései szerint levont adóval; az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított svájci adónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható ilyen jövedelemtételre esik; vagy

(ii) átalány-levonás a svájci adófizetési kötelezettségből; vagy

(iii) az ilyen osztalék részleges mentessége a svájci adófizetési kötelezettség alól, bármely esetben legalább a Magyarországon az osztalék bruttó összegéből levont adó mértékéig.

Svájcnak meg kell határoznia, és a Svájci Államszövetség kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi egyezményeinek végrehajtásához kapcsolódó svájci szabályozással összhangban szabályoznia kell az alkalmazható kedvezményt.

3. Azt az egyik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bíró vállalkozást, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bíró vállalkozástól osztalékjövedelmet kap, az ilyen osztaléknak az elsőként említett Szerződő Államban történő adózása szempontjából ugyanazon kedvezmény illeti meg, amelyet a vállalkozás akkor kapott volna, ha az osztalékot fizető vállalkozás az elsőként említett államban bírna belföldi illetőséggel.

24. Cikk EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 4. bekezdésének vagy a 12. cikk 4. bekezdésének

rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai az ilyen vállalkozás adóköteles vagyonának megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azok az elsőként említett államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

26. Cikk INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok, annak politikai alegységei vagy helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső

jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezményvel. Az információcserét az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják. A fent említettektől függetlenül az egyik Szerződő Állam által kapott információt akkor lehet más célokra használni, ha ilyen információ felhasználható ilyen más célokra mindkét állam jogszabályai alapján, és az információt nyújtó állam illetékes hatósága megengedi az ilyen használatot.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információsolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információsolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik. Annak érdekében, hogy ezen információk elérhetőek legyenek, a megkeresett Szerződő Állam hatóságának – amennyiben szükséges az ebben a bekezdésben foglaltaknak való megfeleléshez – az ezen cikkben foglalt információ megküldésének végrehajtásához megfelelő joghatósággal kell rendelkeznie, függetlenül a 3. bekezdéstől és bármely ellentétes hazai szabályozástól.

DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI

1. Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

2. Tekintet nélkül a 4. cikk rendelkezéseire, azt a magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam olyan diplomáciai testületének, konzulátusának vagy állandó képviselőjének tagja, amelyik a másik Szerződő Államban vagy egy harmadik államban található, az Egyezmény alkalmazása szempontjából a küldő államban belföldi illetőségű személynek kell tekinteni, ha:

(a) a nemzetközi joggal összhangban a fogadó Szerződő Államban nem adóköteles az adott államon kívül eső forrásokból származó jövedelme vagy az adott államon kívül található vagyona tekintetében, és

(b) a küldő államban a teljes jövedelme vagy vagyona tekintetében az ott belföldi illetőségű személyekkel azonos adókötelezettségek terhelik.

3. Az Egyezmény nem alkalmazandó az egyik Szerződő Államban jelen lévő nemzetközi szervezetekre, azok szerveire vagy tisztviselőire és egy harmadik állam diplomáciai testületének, konzulátusának vagy állandó képviselőjének tagjaira, amelyeket egyik Szerződő Állam sem kezel belföldi illetőségüként a jövedelem- vagy vagyonadó tekintetében.

28. Cikk HATÁLYBALÉPÉS

1. A Szerződő Államok diplomáciai úton értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelményeknek eleget tettek. Az Egyezmény ezen értesítések közül a későbbinek a kézhezvétele napját követően 30 nappal lép hatályba.

2. Az Egyezmény rendelkezései alkalmazandóak:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(b) az egyéb adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra;

(c) a 26. cikk tekintetében adóévhez vagy üzleti évhez kapcsolódó információk az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő időszakokra kérhetők.

3. A Magyar Népköztársaság és a Svájci Államszövetség között, 1981. április 9-én Budapesten aláírt, a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és vagyonadók területén tárgyú jegyzőkönyvvel kiegészített egyezmény ezen Egyezmény hatályba lépésével hatályát veszti. Az elsőként említett egyezmény rendelkezéseit ezen Egyezmény rendelkezései alkalmazásának kezdetét megelőző adóévekre és időszakokra azonban alkalmazni kell.

29. Cikk FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt a felmondásról diplomáciai úton értesítést küld. Ebben az esetben az Egyezmény nem alkalmazható:

- (a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;
- (b) az egyéb adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

ENNEK HITELEÜL az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Budapesten, 2013. szeptember 12. napján magyar, német és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A magyar és a német szövegek közötti eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

Magyarország Kormánya nevében:

A Svájci Szövetségi Tanács nevében:

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

MAGYARORSZÁG

ÉS

A SVÁJCI ÁLLAMSZÖVETSÉG

A két állam közötti, a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény 2013. szeptember 12-én, Budapesten történő aláírásakor az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik.

1. a 3. cikk 1. bekezdésének h) pontjához:

Megállapításra került, hogy a „nyugdíjprogram” fogalom magában foglalja az alábbiakat, és bármely olyan azonos vagy lényegében hasonló programot, amelyet a Szerződő Államok ezen Egyezmény aláírását követően bevezetett szabályozás alapján hoznak létre.

(a) Magyarországon bármely nyugdíjprogramra, amelyet tartalmaz:

- (i) az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény;
- (ii) a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény;
- (iii) a foglalkoztatói nyugdíjról és intézményeiről szóló 2007. évi CXVII. törvény;

(b) Svájcban bármely nyugdíjprogram, amelyet tartalmaz:

- (i) az öregkori és túlélői biztosításról szóló 1946. december 20-i szövetségi törvény;
- (ii) a mozgáskorlátozottak biztosításáról 1959. június 19-i szövetségi törvény;
- (iii) az öregkori, túlélői és mozgáskorlátozottak biztosításához kapcsolódó kiegészítő nyugdíjjuttatásokról szóló 2006. október 6-i szövetségi törvény;
- (iv) a munkavállaláshoz vagy önfoglalkoztatáshoz kapcsolódó öregkori, túlélői és mozgáskorlátozottak biztosításáról szóló 1982. június 25-i szövetségi törvény, ideértve a nem regisztrált nyugdíjprogramokat, amelyek foglalkoztatói nyugdíjterveket és a foglalkoztatói nyugdíjtervekkel összehasonlítható egyéni elismert nyugdíjprogram-formákat kínálnak.

2. a 4. cikkhez:

A 4. cikk 1. bekezdésére vonatkozóan megállapításra és megerősítésre került, hogy az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés magában foglalja különösen:

- (a) az ezen államban létrehozott nyugdíjprogramot; és
- (b) a kizárólag vallási, jótékonyági, tudományos, kulturális, sport vagy oktatási (vagy ezek közül akár több) célra létrehozott és üzemeltetett szervezetet, amely az adott

államban annak jogszabályai szerint belföldi illetőséggel rendelkezik, attól függetlenül, ha jövedelme részben vagy teljesen mentesül az adófizetési kötelezettség alól az adott állam jogszabályainak értelmében.

3. a 10., 11., 12. cikkekhez, valamint a 13. cikk 4. bekezdés (b) albekezdéséhez:

A 10., 11., 12. cikkek, valamint a 13. cikk 4. bekezdés (b) albekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha azon részvényekkel vagy egyéb jogokkal, követelésekkel vagy jogokkal, amelyekre osztalékot, kamatot vagy jogdíjat fizetnek ki, vagy amelyekre tekintettel a 13. cikk 4. bekezdés (b) albekezdése szerinti elidegenítés történik, összefüggésben végzett tranzakcióban vagy tranzakciók sorozatában részt vevő személy vagy személyek fő célja ezen tranzakciók által a 10., 11., 12. cikkek, valamint a 13. cikk 4. bekezdés (b) albekezdése szerinti adóelőny elérése.

4. a 18. cikkhez:

Megállapításra került, hogy a 18. cikk vonatkozásában használt „nyugdíj” fogalom nem csak a rendszeres időközönkénti kifizetéseket foglalja magában, hanem az átalány kifizetéseket is.

Svájc esetében a „nyugdíj” fogalom magában foglalja a foglalkoztatói nyugdíjtervekkel összehasonlítható egyéni elismert nyugdíjprogramokból történő kifizetéseket is a munkavállaláshoz vagy önfoglalkoztatáshoz kapcsolódó öregkori, túlélői és mozgáskorlátozott bi biztosításról szóló, 1982. június 25-i szövetségi törvény 82. cikkével összhangban.

Magyarország esetében a „nyugdíj” fogalma magában foglalja a nyugdíj programokból történő kifizetéseket, ha azok nyugdíjaskori juttatások.

5. a 25. cikkhez:

Abban az esetben, ha a jelen Egyezmény aláírását követően valamely, a kettős adóztatás elkerüléséről más országgal kötött megállapodás vagy egyezmény tartalmaz választottbírószági rendelkezést, akkor a Svájci Államszövetség és Magyarország illetékes hatóságai a lehető leghamarabb egyeztetéseket kezdenek egy módosító jegyzőkönyv meghozataláról, amely választottbírószági rendelkezéssel egészíti ki jelen egyezményt.

6. a 26. cikkhez:

- (a) Megállapításra került, hogy az információcsere kérés abban az esetben indítható, ha a Szerződő Állam kimerítette valamennyi, a belső adószabályai által elérhető általános információforrást.
- (b) Megállapításra került, hogy a 26. cikk rendelkezéseivel összhangban indított információcsere folyamat során a megkereső államnak a következő információkat kell a megkeresett állam részére továbbítani:
 - i. az eljárás vagy vizsgálat alá vont személy személyazonosságát;
 - ii. az időintervallumot, amelyre az információcsere kérés vonatkozik;
 - iii. a keresett információ meghatározása, beleértve annak természetét és formáját, amelyben a megkereső állam az információt a megkeresett államtól kapni szeretné;

- iv. az adóügyi cél, amelyre az információt kéri;
- v. amennyiben ismert, a neve és címe bármely személynek, akinek a birtokában lehet a kért információ.

Megállapításra került, hogy az „előreláthatóan fontos” meghatározás célja az adóügyi információcsere lehető legszélesebb körének biztosítása, annak egyértelművé tétele, hogy a Szerződő Államok nem jogosultak „adathalászat” folytatására, vagy olyan információ kérésére, ami feltehetőleg nem releváns adott adózó adóügyi eljárásával kapcsolatosan.

- (c) Míg a (b) albekezdés fontos eljárási elemeket tartalmaz, amelyek azt szolgálják biztosítani, hogy „halászati expedíció” nem fordul elő, a (b) albekezdés ugyanakkor nem értelmezhető olyan módon, amely zavarja a hatékony információcserét.
- (d) Megállapításra került, hogy a 26. cikk nem kötelezi a Szerződő Államokat a spontán vagy automatikus információcserére.
- (e) Megállapításra került, hogy az információcsere során a megkeresett Szerződő Államban az adózók jogaival kapcsolatos adminisztratív eljárási szabályok alkalmazásra kerülnek. Megállapításra került továbbá, hogy ezen rendelkezések célja az adóalany részére igazságos eljárás biztosítása, és nem az információcsere kérés akadályozása vagy késleltetése.

Készült két példányban Budapesten, 2013. szeptember 12. napján magyar, német és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. A magyar és a német szövegek közötti eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

Magyarország Kormánya nevében:

A Svájci Szövetségi Tanács nevében:

(aláírások)”

**“C O N V E N T I O N
B E T W E E N
H U N G A R Y
A N D
T H E S W I S S C O N F E D E R A T I O N
F O R T H E A V O I D A N C E O F D O U B L E T A X A T I O N
W I T H R E S P E C T T O T A X E S O N I N C O M E A N D O N C A P I T A L**

THE GOVERNMENT OF HUNGARY

AND

THE SWISS FEDERAL COUNCIL

DESIRING to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital

HAVE AGREED as follows:

Article 1
PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

- a) in Hungary:
 - (i) the personal income tax;
 - (ii) the corporate tax;
 - (iii) the land parcel tax; and
 - (iv) the building tax

(hereinafter referred to as „Hungarian tax“);

b) in Switzerland:

the federal, cantonal and communal taxes

(i) on income (total income, earned income, income from capital, industrial and commercial profits, capital gains, and other items of income); and

(ii) on capital (total property, movable and immovable property, business assets, paid-up capital and reserves, and other items of capital)

(hereinafter referred to as „Swiss tax“).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

5. The Convention shall not apply to taxes withheld at source on prizes in a lottery.

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) (i) the term „Hungary“ means the territory of Hungary as defined by its laws in accordance with international law;

(ii) the term „Switzerland“ means the territory of the Swiss Confederation as defined by its laws in accordance with international law;

b) the term „person“ includes an individual, a company and any other body of persons;

c) the term „company“ means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

d) the terms „enterprise of a Contracting State“ and „enterprise of the other Contracting State“ mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

e) the term „international traffic“ means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

f) the term „competent authority“ means:

- (i) in the case of Hungary, the minister responsible for tax policy or his authorised representative;
 - (ii) in the case of Switzerland, the Head of the Federal Department of Finance or his authorised representative;
- g) the term „national“ in relation to a Contracting State means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- h) the term „pension scheme“ means any plan, scheme, fund, foundation, trust or other arrangement established in a Contracting State:
 - (i) in which an individual participates in order to secure retirement benefits or which is operated to earn income for the benefit of one or more such schemes; and
 - (ii) which is regulated by and generally exempt from income taxation in that State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term „resident of a Contracting State“ means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term „permanent establishment“ means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term „permanent establishment“ includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop, and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site, a construction, assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term „permanent establishment“ shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or similar activities which have a preparatory or auxiliary character for the enterprise;
- f) an installation or assembly project carried on by an enterprise of a Contracting State in the other Contracting State in connection with the delivery of machinery or equipment produced by that enterprise;
- g) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to f), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term „immovable property“ shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7 BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Article and Article 23, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.

3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other Contracting State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation, make an appropriate adjustment if it agrees with the adjustment made by the first-mentioned State; if the other Contracting State does not so agree, the Contracting States shall eliminate any double taxation resulting therefrom by mutual agreement.

4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
SHIPPING, INLAND WATERWAYS TRANSPORT AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. Profits from the operation of boats engaged in inland waterways transport shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
3. If the place of effective management of a shipping enterprise or of an inland waterways transport enterprise is aboard a ship or boat, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship or boat is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship or boat is a resident.
4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other

provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the Contracting State of which the company is a resident shall exempt from tax dividends paid by that company, if the beneficial owner of the dividends is

- a) a company (other than a partnership that is not liable to tax) which is a resident of the other Contracting State and which holds directly at least 10 per cent of the capital in the company paying the dividends; or
- b) a pension scheme; or
- c) the central bank of the other Contracting State.

4. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of the limitations of paragraphs 2 and 3.

Paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The term „dividends“ as used in this Article means income from shares, „jouissance“ shares or „jouissance“ rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term „interest“ as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term „royalties“ as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, boats engaged in inland waterways transport or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or boats, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in

the other Contracting State may be taxed in that other State. The provisions of the preceding sentence shall not apply to gains:

- a) from the alienation of shares quoted on a Stock Exchange in either Contracting State or any other Stock Exchange as may be agreed between the competent authorities; or
 - b) from the alienation of shares in a company, the assets of which consist of more than 50 per cent of immovable property, in which the company carries on its business.
5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual, who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.
2. The term „professional services“ includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16 DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17 ENTERTAINERS AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised. The provisions of the preceding sentence shall not apply if it is established that neither the entertainer or the sportsman himself, nor persons related to him, participate directly in the profits of such person.

3. Paragraphs 1 and 2 shall not apply to income from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportsmen if such income is derived, directly or indirectly, wholly or mainly from public funds of the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof. In such a case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18 PENSIONS

Pensions and other similar remuneration arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 19
GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20
STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:
 - a) Where a resident of Hungary derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Switzerland, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraph b) and c), exempt such income or capital from tax.
 - b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in Switzerland, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Switzerland. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Switzerland.
 - c) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Hungary is exempt from tax in Hungary, Hungary may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.
2. In the case of Switzerland, double taxation shall be avoided as follows:

- a) Where a resident of Switzerland derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Hungary, Switzerland shall, subject to the provisions of subparagraph b), exempt such income or capital from tax but may, in calculating tax on the remaining income or capital of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if the exempted income or capital had not been so exempted. However, such exemption shall apply to gains referred to in paragraph 4 of Article 13 only if actual taxation of such gains in Hungary is demonstrated.
- b) Where a resident of Switzerland derives dividends which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in Hungary, Switzerland shall allow, upon request, a relief to such resident. The relief may consist of:
 - (i) a deduction from the tax on the income of that resident of an amount equal to the tax levied in Hungary in accordance with the provisions of Article 10; such deduction shall not, however, exceed that part of the Swiss tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income which may be taxed in Hungary; or
 - (ii) a lump sum reduction of the Swiss tax; or
 - (iii) a partial exemption of such dividends from Swiss tax, in any case consisting at least of the deduction of the tax levied in Hungary from the gross amount of the dividends.

Switzerland shall determine the applicable relief and regulate the procedure in accordance with the Swiss provisions relating to the carrying out of international conventions of the Swiss Confederation for the avoidance of double taxation.

- 3. A company which is a resident of a Contracting State and which derives dividends from a company which is a resident of the other Contracting State shall be entitled, for the purposes of taxation in the first mentioned Contracting State with respect to such dividends, to the same relief which would be granted to the company if the company paying the dividends were a resident of the first mentioned State.

Article 24 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than

the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information, the tax authorities of the requested Contracting State, if necessary to comply with its obligations under this paragraph, shall have the power to enforce the disclosure of information covered by this paragraph, notwithstanding paragraph 3 or any contrary provisions in its domestic laws.

Article 27

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. Notwithstanding the provisions of Article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a Contracting State which is situated in the other Contracting State or in a third State shall be deemed, for the purposes of this Convention, to be a resident of the sending State if:

- a) in accordance with international law he is not liable to tax in the receiving Contracting State in respect of income from sources outside that State or on capital situated outside that State and
- b) he is liable in the sending State to the same obligations in relation to tax on his total income or on capital as are residents of that State.

3. The Convention shall not apply to international organisations, to organs or officials thereof and to persons who are members of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a third State, being present in a Contracting State and not treated in either Contracting State as residents in respect of taxes on income or on capital.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. Each Contracting State shall notify to the other, through diplomatic channels, the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force 30 days after the date on which the latter of those notifications has been received.

2. The provisions of the Convention shall have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source on amounts paid or credited on or after the first day of January of the calendar year next following the entry into force of the Convention;
- b) in respect of other taxes for taxation years beginning on or after the first day of January of the calendar year next following the entry into force of the Convention;
- c) in respect to Article 26, to information that relates to taxation years or business years beginning on or after the first day of January of the calendar year next following the entry into force of the Convention.

3. The Convention between the Hungarian People's Republic and the Swiss Confederation for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital, with Protocol, signed at Budapest on 9 April 1981, shall terminate upon the entry into force of this Convention. However, the provisions of the first-mentioned Convention shall continue to have effect for taxable years and periods which expire before the time at which the provisions of this Convention shall be effective.

Article 29 TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source on amounts paid or credited on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice was given;
- b) in respect of other taxes for taxation years beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice was given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Budapest this 12th Day of September 2013, in the Hungarian, German and English languages, all three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Hungarian and German texts, the English text shall prevail.

For the Government of Hungary:

For the Swiss Federal Council:

(signatures)

PROTOCOL

THE GOVERNMENT OF HUNGARY

AND

THE SWISS FEDERAL COUNCIL

Have agreed at the signing at Budapest on the 12th Day of September 2013 of the Convention between the two States for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital upon the following provisions which shall form an integral part of the said Convention.

1. ad subparagraph h of paragraph 1 of Article 3

It is understood that the term „pension scheme” includes the following and any identical or substantially similar schemes which are established pursuant to legislation introduced after the date of signature of this Convention:

- a) in Hungary, any pension schemes covered by
 - (i) the Act LXXXII of 1997 on Private Pensions and Private Pension Funds;
 - (ii) the Act XCVI of 1993 on Voluntary Mutual Insurance Funds;
 - (iii) the Act CXVII of 2007 on Occupational Pension and the Related Institutions;
- b) in Switzerland, any pension schemes covered by
 - (i) the Federal Act on old age and survivors' insurance, of 20 December 1946;
 - (ii) the Federal Act on disabled persons' insurance of 19 June 1959;
 - (iii) the Federal Act on supplementary pensions in respect of old age, survivors' and disabled persons' insurance of 6 October 2006;
 - (iv) the Federal Act on old age, survivors' and disabled persons' insurance payable in respect of employment or self-employment of 25 June 1982, including the non-registered pension schemes which offer occupational pension plans and the forms of individual recognized pension schemes comparable with the occupational pension plans.

2. ad Article 4

In respect of paragraph 1 of Article 4, it is understood and confirmed that the term „resident of a Contracting State” includes in particular:

- a) a pension scheme established in that State; and

- b) an organization that is established and is operated exclusively for religious, charitable, scientific, cultural, sporting, or educational purposes (or for more than one of those purposes) and that is a resident of that State according to its laws, notwithstanding that all or part of its income or gains may be exempt from tax under the domestic law of that State.

3. ad Articles 10, 11, 12 and subparagraph b of paragraph 4 of Article 13

The provisions of Articles 10, 11, 12 and subparagraph b of paragraph 4 of Article 13 shall not apply if the main reason of the person or persons concerned with a transaction or a series of transactions related to the shares or other rights, the debt-claims or the rights in respect of which the dividend, interest or royalty is paid or in respect of which the alienation referred to in subparagraph b of paragraph 4 of Article 13 takes place is to obtain a tax advantage under Article 10, 11, 12 or subparagraph b of paragraph 4 of Article 13 by means of those transactions.

4. ad Article 18

It is understood that the term „pensions“ as used in Article 18 does not only cover periodic payments, but also includes lump sum payments.

In case of Switzerland, the term „pensions“ also includes payments from individual recognized pension schemes comparable with the occupational pension plans, in accordance with Article 82 of the Federal Act on old age, survivors' and disabled persons' insurance payable in respect of employment or self-employment of 25 June 1982.

In case of Hungary, the term „pensions“ also includes payments from pension schemes provided they are retirement benefits.

5. ad Article 25

In the event that pursuant to an Agreement or Convention for the avoidance of double taxation concluded with another country after the date of signature of this Convention, Hungary agrees to include an arbitration provision in such an Agreement or Convention, the competent authorities of Switzerland and Hungary will start negotiations, as soon as possible, with a view to concluding an amending protocol aiming at inserting an arbitration provision into this Convention.

6. ad Article 26

- a) It is understood that an exchange of information will only be requested once the requesting Contracting State has exhausted all regular sources of information available under the internal taxation procedure.

- b) It is understood that the tax authorities of the requesting State shall provide the following information to the tax authorities of the requested State when making a request for information under Article 26:
- (i) the identity of the person under examination or investigation;
 - (ii) the period of time for which the information is requested;
 - (iii) a statement of the information sought including its nature and the form in which the requesting State wishes to receive the information from the requested State;
 - (iv) the tax purpose for which the information is sought;
 - (v) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of the requested information.

It is understood that the standard of „foreseeable relevance” is intended to provide for exchange of information in tax matters to the widest possible extent and, at the same time, to clarify that the Contracting States are not at liberty to engage in „fishing expeditions” or to request information that is unlikely to be relevant to the tax affairs of a given taxpayer.

- c) While subparagraph b) contains important procedural requirements that are intended to ensure that fishing expeditions do not occur, subparagraph b) nevertheless is not to be interpreted in order to frustrate effective exchange of information.
- d) It is understood that Article 26 does not require the Contracting States to exchange information on an automatic or a spontaneous basis.
- e) It is understood that in case of an exchange of information, the administrative procedural rules regarding taxpayers’ rights provided for in the requested Contracting State remain applicable. It is further understood that these provisions aim at guaranteeing the taxpayer a fair procedure and not at preventing or unduly delaying the exchange of information process.

Done in duplicate at Budapest this 12th Day of September 2013 in the Hungarian, German and English languages, all three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Hungarian and German texts, the English text shall prevail.

For the Government of Hungary:

For the Swiss Federal Council:

(signatures)”

4. §

(1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 2. és a 3. § az Egyezmény 28. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A (6) bekezdés az Egyezmény 28. cikk (3) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(4) Az Egyezmény, illetve a 2. és 3. §, valamint a (6) bekezdés hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.

(5) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

(6) Hatályát veszti a Magyar Népköztársaság és a Svájci Államszövetség között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, az 1981. évi április hó 9. napján aláírt egyezmény kihirdetéséről szóló 1982. évi 23. törvényerejű rendelet.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet. Az adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi hátteret biztosít mindkét szerződő fél befektetői számára, így az Egyezmény megkötésével a gazdasági kapcsolatok élénkülésére, a tőkebefektetések növekedésére számíthatunk.

Magyarország és a Svájci Államszövetség között a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatokban.

Az Egyezmény hatálya a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének és vagyonának kettős adóztatását oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták és vagyontípusok tekintetében melyik szerződő félnek milyen körben van adóztatási joga.

Az Egyezmény biztosítja a szerződő felek illetékes hatóságai számára a teljes körű, banktitkokra is kiterjedő adóügyi információcsere igénybevételének lehetőségét. Az Egyezmény biztosítja továbbá azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik félnél, amennyiben úgy látja, hogy annak adóztatása nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek.

Az Egyezmény tartalmát tekintve megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, az OECD modellegyezményben és annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályoknak, valamint az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekben foglaltaknak.

Az Egyezmény tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, ezért a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésére törvényben van mód.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

A Svájci Államszövetséggel megkötött kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezmény alapvetően az OECD Modellegyezmény szabályait követi és megfelel a magyar szerződéskötési gyakorlatnak.

1. §

Az Országgyűlés által az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazásról rendelkezik.

2. §

Az Egyezmény kihirdetéséről rendelkezik.

3. §

Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövegét tartalmazza.

Az Egyezmény főbb rendelkezései a következők:

1. *cikk:* az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.
2. *cikk:* Az Egyezmény hatálya a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, Svájc esetében szövetségi, kantonális és kommunális szinteket is beleértve. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be.
5. *cikk:* Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti, és ezáltal adózási illetősége megállapítható.
6. *cikk:* az Egyezmény rendelkezik az ingatlanból származó jövedelem adóztatásának kérdéséről is, és az ingatlan fekvése szerinti államnál hagyja az adóztatás jogát. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet, ingatlan vagyont közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.
7. *cikk:* Az Egyezmény szabályozza az üzleti tevékenységből származó nyereség adóztatásának jogát. Ha a másik szerződő országban állandó telephelyet létesít az adott személy, akkor az adóztatás joga átszállhat eme szerződő államra.
8. *cikk:* Az a nyereség, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak a tényleges üzletvezetés szerinti államban adóztatható.
9. *cikk:* A kapcsolt vállalkozások közötti nyereségmegosztást és adóztatást szabályozza.
10. *cikk:* Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban. Az osztalékokra a forrásadó mértéke 15%. Kivételt képeznek a forrásadó alól a nyugdíjalapok és a szerződő államok központi bankjai által kapott osztalékok, valamint ha az osztalékot szerző vállalatnak minimálisan 10% részesedése van a kifizető vállalatból.
11. *cikk:* A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható. A kamatra nincs forrásadó.
12. *cikk:* A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható. A jogdíjra nincs forrásadó.
13. *cikk:* Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól származik, megadóztatható ebben a másik államban. A szabály alól kivételt képeznek azon vállalatok, amelyek valamely szerződő

állam tőzsdéjén jegyezve vannak, illetve ha a vállalat a tulajdonát képező ingatlanban végzi üzletszerű tevékenységét.

15. cikk: a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban. Ha a személy egy üzleti évben 183 napot meghaladóan tartózkodik a másik államban, jövedelme ezen másik államban adóztatható.

18. cikk: A nyugdíj és más hasonló térítés, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak az elsőként említett államban adóztatható. A nyugdíj-kifizetések adóztatásának joga a kifizető állam hatáskörébe került, a korábbi illetőség szerinti szabállyal ellentétben, így a magyar nyugdíjak nem kerülnek megadóztatásra, ha azt svájci illetőségű kapja.

26. cikk: Az OECD Modellegyezmény 2008. évi felülvizsgálata szerinti teljes körű információcseréről rendelkezik, amely kizárja a belföldi érdek hiányára hivatkozást (4. bekezdés), valamint a banktitok és a tulajdonosi érdekeltségre vonatkozó információ kiadását is kötelezővé teszi (5. bekezdés). A cikk hatálya alá tartoznak nem csak a 2. cikkben meghatározott adónemek, hanem bármely adónemmel kapcsolatosan lehet információt cserélni. Nagy eredmény, hogy Svájc hajlandó ezen, nemzetközi sztenderdeknek megfelelő információcserére.

28. cikk: A hatálybalépésről szóló cikk tartalmaz egy olyan pontot, mely meghatározza, hogy az információcsere kizárólag a szerződés alkalmazási évének január 1-től alkalmazható és kizárólagosan csak azon adóügyi információkra terjedhet ki, melyek az alkalmazás utáni adóévre vonatkoznak. A cikk rendelkezik arról is, hogy az Egyezmény hatálybalépésével a két ország közötti régi egyezmény rendelkezései hatályukat veszítik.

Jegyzőkönyv:

2. pontja: A 4. cikk kiegészítéseként a nyugdíjalapokat és a vallási, kulturális, oktatási és hasonló célból létrehozott szervezeteket, amelyek az adott állam joga szerint belföldi illetőséggel bírnak és adómentességet élveznek, adózási szempontból az adott államban illetőséggel bíró személynek kell tekinteni.

3. pontja: a 10., 11., 12. cikkre és a 13. cikk 4. bekezdésének (b) albekezdésére vonatkozólag kimondja, hogy amennyiben ezen cikkek alkalmazásának célja jogosulatlan adózási előny megszerzése, abban az esetben a cikkek által nyújtott kedvezmény megvonható.

4. pontja: a 18., nyugdíjról szóló cikkre vonatkozóan pontosítja a szerződő államok esetében a cikk hatálya alá tartozó kifizetéseket.

6. pontja: a 26. cikk információcseréjének pontosítását tartalmazza, amely összhangban van az OECD Modellegyezmény kommentárjában foglaltakkal. Meghatározza azon információkat, amelyek szükségesek a gyors és effektív információcseréhez, és megakadályozzák az adathalászatot.

4. §

Az első négy bekezdés a törvény hatálybalépéséről rendelkezik, az ötödik bekezdés a törvény végrehajtásáért felelős minisztert nevezi meg. A hatodik bekezdés rendelkezik a régi egyezmény hatályon kívül helyezéséről.